

היכולת לשמור, דתניא: **רבי אליעזר אומר: כל שהוא קרוב לה יותר מלו, ובא כלב ונטלו את הגט, אינה מגורשת.**

והוינן בה: אמאי אינה מגורשת? שהרי הגירושין כבר חלו ברגע שהגט הגיע בקירבתה ומה איכפת לן שהכלב נטלו אחר מכן **כל היכי תינטריה ותיזיל וכי לעולם היא צריכה לשמור את הגט?**

אלא לאו, הכי קאמר הבריייתא: כל שקרוב לה מלו, כלומר, גם באופן שהגט קרוב יותר לה מאשר לו, בכל זאת, אם יש הפסק של נהר או תל עפר בינה לבין הגט, ואילו בא כלב ונטלו, אז רק והוא יכול לשמרו מהכלב ואילו היא אינה יכולה לשומרו. אינה מגורשת.

אמר ליה שמואל לרבי יהודה: שיננא! [כיניו לרב יהודה על שנינותו] הקורבה שבמשנתנו

היינו **כדי שתשוה ותטלנו** שהגט כל כך קרוב לאשה שהיא רק צריכה להתכופף ולהרימו. (47)

ואף שכך הוא מעיקר הדין, מכל מקום, **ואת, לא תעביד עובדא למעשה, אל תתיר אשה להינשא על סמך גט כזה, עד דמטי גיטא לידה** רק כאשר הגיע הגט לידה ממש, וזאת משום גזירה, שמא יאמרו על גט שנפל רחוק ממנה, שהוא קרוב. (48)

אמר ליה רב מרדכי לרב אשי: הוה עובדא הכי באשה שהגט הגיע קרוב אליה ולא קיבלה אותו בידה ממש, ואחר כך מת בעלה, ואצרכוה חליצה מדרבנן לחומרא כאילו לא התגרשה.

שנינו במשנה: **וכן לענין קידושין.**

אמר רבי אסי רבי יוחנן: לגיטין אמרו, רק

אבל כאן שהוא רק שמור על ידו ואינו מיוחד לו לגמרי מסתמא הוא משאיל לה אותו מקום.

47. רש"י. וכתב הר"ן לפרש דעת רש"י, ששמואל מוקי למשנתנו ברשות הרבים, והוא סובר שברשות הרבים לא תיקנו ארבע אמות, ולכן מדינא לא היתה מגורשת, אלא שתיקנו חכמים בגט משום עיגונא, ולא תיקנו אלא בקרוב לה עד כדי שתשוה ותטלנו. וכיון שאין זה מעיקר הדין, לכן אמר לתלמידו שיחמיר למעשה עד שיגיע הגט לידה. אבל במקום שארבע אמות קונות, מודה שמואל דמגורשת בכך. ואף למעשה אין צריך להחמיר.

והרא"ש כתב, דשמואל לא בא לפרש המשנה, דמודה הוא שמתגרשת על ידי ארבע אמות, וכן מודה לרבי יוחנן ביכולה לשומרו אפילו מאה אמה. אלא, שמואל אמר לתלמידו

שראוי להחמיר באופן ששניהם עומדים בתוך ארבע אמות של הגט אף על פי שהיא הקדימה לתוכן וזכתה בגט, שאינו גט עד שיהא קרוב לה כדי שתשוה ותטלנו, לפי שלפעמים האיש יקדם לתוך ארבע אמות. וגם ביכולה לשומרו אין לסמוך על זה, שבקל יכול לבא לידי קלקול. ועוד אמר לתלמידו, שאתה בעצמך תחמיר יותר עד שיבא הגט לידה. אבל אם היה הגט בתוך ארבע אמות שלה והוא עומד חוץ לארבע אמות, מודה שמואל דהוי גט.

והחתם סופר כתב ששמואל סבר כהאמוראים בכבא מציעא [י א-ב] שבמקום שלא ניחא לאדם לקנות בקנין דרבנן, אינו קונה לו. וכאן האשה בודאי אינה רוצה לקנות הגט ולכן לא רצה להעמיד בקנין ארבע אמות או בשמירה.

48. כתבו התוס', דהיינו דוקא ברשות הרבים.